

det derimod er Kommunen, som er interesseret i den Deel af Politiets Virksomhed, som angaaer den daglige Orden og Reenlighed. Denne Betragtning er vistnok rigtig, men den er efter min Mening ikke aldeles udtømmende, thi Kommunen er ligesaa vel interesseret i Sundhedspolitikken, som i Ordens- og Reenlighedspolitikken, og det er for at udfylde den Sakene, som, efter min Mening, er bleven tilbage i Lovforslaget, at jeg har stillet Underændringsforslaget under Nr. 5. Det ærede Udvalg vil naturligviis sige, at Sundhedspolitikken allerede har sin Sundhedsvedtægt i Raadstueplakaten af 26de Oktober 1860, men det er netop for Dieblirket efter den Lov, som under 29de f. M. er vedtaget om Forkængelse af Loven af 12te Januar 1858, paa Tiden at gjøre de nødvendige Forandringer i og Tillæg til Sundhedsvedtægten, og af saadanne Forandringer er der flere meget væsentlige, som ville komme i Betragtning ved Omordningen af Politiets Indretning, og det væsentligste af disse Tillæg er det, som jeg har foreslaaet i første Afdeling af Endringsforslaget under Nr. 5, som med den Underændring, det er undergaaet, vil komme til at lyde saaledes: „som Tillæg til den bestaaende Sundhedsvedtægt udsædtes, samtids med Politivedtægten, en Vedtægt for Prostitutionens Ordning.“

Jeg udtalte ved første Behandling, at det havde glædet mig at see af Lovforslagets Motivier, at det, som havde forhindret den høitærede Justitsminister fra at tage Initiativet til at forbedre Tilsynet med Prostitutionen, udelukkende var Pengehensyn og ikke Lovgivningshensyn eller andre Betæneligheder; men jeg maa imidlertid tilstaae, at de undvigende Retninger, jeg hørte af den høitærede Minister i Slutningen af samme Møde, gjorde mig noget mistænkelig, og da jeg fra de forskjelligste Sider hørte de forskjelligste Betæneligheder mod en Ordning, som den af mig foreslaaede, skal jeg nu udtale mig noget vibtløsigere om dette Forhold. Jeg skal begynde med at tage den Anbefaling til Indtægt, som den ærede Ordfører paa Udvalgets Vegne har givet Forslaget, idet han har indbrømt, hvor slet denne Green af Politivirksomheden er ordnet, og hvor nødvendigt det er at gjøre Forandring deri.

Fra et ideelt Standpunkt maa det vistnok indbrømses, at Prostitutionen er noget aldeles Forkasteligt. Staten, siger man derfor, kan ikke gaae paa Akkord med noget saa Umoralsk som Prostitutionen. Staten kan ikke gjøre nogen- somhelst Fordring til Prostitutionen, som f. Ex. at den ikke maa komme i Strid med de bestaaende Politianordninger, fordi den erved stiller sig i Forhold til den; den kan ikke paalægge den Forpligtelser, saasom at huse i tolererede Huse og lade sig visiteres, fordi Staten paa samme Tid giver dens Erhverv en Slags Berettigelse; — men noget Saadant er forkasteligt; Staten kan kun være uvibende om Prostitutionen, eller ogsaa forfølge, forbyde og forhindre den; alt Andet er den uværdigt. Dette er Noget, som ikke blot er theoretisk sagt, men ogsaa praktisk bragt til Udførelse, og bliver det endnu den Dag i Dag. I London lukker man Dørene for Prostitutionen og lader den gaae sin skæve Gang, i Rom og Wien forfølger man Prostitutionen, naturligviis uden mindste Virkning, i Berlin har man snart lukket alle Bordeller og tolererede Huse og forfulgt Prostitutionen, og snart har man opgivet det igjen. Bevæggrundene, hvorfor man har handlet saaledes, have været forskjellige. I London har man baaret sig saaledes ad af en til den hørte Yderlighed drevet Agtelse for den personlige Frihed; i Rom har man naturligviis gjort det for ikke at forbrække den Hellighed, der omgiver Pavedømmet, og i Berlin har man gjort det af Hylleri og Pietisme; men have Bevæggrundene været forskjellige, saa har Følgen allevegne været den samme og allevegne lige sørgelig. Følgen har været en om sig Griben af veneriske Sygdomme og en stor Overhaandtagen af den hemmelige Prostitution, en Forøgelse af Forførelser og Voldtægt, uægte Fødsler, Fosterfordrivelsler, Barne mord og Egtteffabssbrud. Hvad er nemlig Sagens Sammenhæng? Det er den, at der i Samfundet ulmer visse Lidenskaber og onde Instinkter, som man ikke kan faae Bugt med, og som, naar de ikke skaffes Luft paa en eller anden Maade, med Magt ville bryde igennem; men Prostitutionen er netop en saadan Sikkerhedsventil for Sædeligheden. Det er derfor, at man, naar man ikke kan forhindre